

Advies van de Raad van Dierenwelzijn (08/02/2011)
betreffende maatregelen voor de integratie van de hond in de samenleving

Op verzoek van de minister heeft de Raad zich gebogen over de problematiek van de zogenaamde gevaarlijke honden. De Raad vindt het belangrijk om zich te concentreren op de responsabilisering van de hondenhouders en op de kwaliteit van de honden die worden aangeboden door de leveranciers (kweker-handelaar, kweker, occasionele kweker, asiel).

De Raad stelt vast dat er reeds verschillende maatregelen van het plan ter preventie van hondenbeten van 2004 opgelegd aan de leveranciers van honden (kwekers en asielen) zijn uitgevoerd, maar is van mening dat daarnaast, 1) het personeel belast met de verzorging van gezelschapsdieren in deze instellingen een opleiding zou moeten volgen, en 2) de fiche voor de adoptie in een asiel zou moeten worden herzien om een omschrijving van het algemene karakter van de hond erin op te nemen en niet alleen een omschrijving van de eventuele agressiviteit van de hond. Bovendien beveelt de Raad aan om regels voor de erkenning voor occasionele kwekers in te voeren, aangezien deze verantwoordelijk zijn voor de verhandeling van 1 op de 2 honden.

De Raad formuleert nieuwe aanbevelingen voor een betere integratie van de hond in de samenleving, wetende dat elke persoon die voor een hond verantwoordelijk is erop zou moeten toezien dat zijn hond geen personen bijt, bedreigt, achtervolgt of andere dieren aanvalt.

Vooraleer een hond te kopen, zou iedere persoon, een opleiding moeten volgen. Deze cursus zou minstens de persoon moeten informeren over de behoeften van een hond, over hoe hij zijn hond correct moet behandelen (gezondheid, huisvesting, voeding...) en over de investering in tijd en geld. Het programma van de opleiding zou door een overheidsdienst moeten worden vastgesteld.

Elke persoon die een hond heeft, zou deze moeten opleiden door naar een hondenschool te gaan. De Raad voor het Dierenwelzijn beveelt de minister aan om voorwaarden voor de erkenning van hondenscholen op te stellen.

Tot slot is het van primordiaal belang om de gemeentes aan te moedigen ruimtes te voorzien waar honden onder toezicht van hun baas kunnen worden losgelaten.

Bij een incident met een hond op de openbare weg is het de verantwoordelijkheid van de baas van de hond om professionele hulp in te roepen zodat dergelijke voorvallen in de toekomst worden vermeden en om hiervan het bewijs te leveren.

Alhoewel het dragen van een muilband en het aan de leiband houden van de hond een onmiddellijke en veilige oplossing vormen bij bepaalde incidenten op de openbare weg (maatregelen die door bepaalde gemeentes worden genomen), is het aan de professioneel die de risicoanalyse uitvoert om specifieke maatregelen aangepast aan het geval voor te stellen.

Bovendien worden er soms te groot aantal honden per woonoppervlakte of worden soms honden gehouden door individuen met onaanvaardbaar sociaal gedrag. Deze honden moeten worden beschouwd als dieren waarvan het welzijn in gevaar kan komen. De artsen, sociaal assistenten, gemeentelijke diensten en dierenartsen, die in contact komen met dergelijke probleemsituaties zouden op dit vlak moeten worden gesensibiliseerd om de verantwoordelijken van de honden te adviseren of hen naar bevoegde professionals door te sturen.